

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/52/2020
Identifikačné číslo spisu: 7115010737
Dátum vydania rozhodnutia: 14.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7115010737.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku konanom 14. októbra 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného W. P. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona o dovolaní podanom ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky podanom proti rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ust. § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24. mája 2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ust. § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obvineného W. P..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24. mája 2018 a chybné konanie, ktoré mu predchádzalo.

Zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikazuje Okresnému súdu Košice I, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku obvineného W. P., nar. X. H. XXXX v K., trvale bytom A. č. X, K., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach neberie do väzby.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24. mája 2018 bol obvinený W. P. uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona pre skutok, že:

- v K. na ul. B., na parkovisku pri D. N., dňa 3.5.2014 v čase okolo 11.45 hod., bez použitia násilia, prekonal uzamykací mechanizmus dverí na tam zaparkovanom OMV zn. Fiat Marea, EVČ: K. a následne odcudzil autorádio zn. Orava, pričom bol pristihnutý Z. W., čím takto poškodenému Z. W. spôsobil celkovú škodu vo výške 300 €, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 6T/148/2012 zo dňa 29.1.2013, právoplatným dňa 29.1.2014.

Za spáchanie tohto zločinu bol menovanému uložený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 15. októbra 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obvinený W. P. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému W. P. uložil povinnosť nahradiť poškodenému Z. W.kodu vo výške 300 €.

Proti označenému rozsudku okresného súdu podal dovolanie minister spravodlivosti (č. l. 266-270) z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, pretože: „Týmto rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo a nasledovalo, bol porušený zákon v ust. § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obvineného W. P.“.

Minister spravodlivosti v dovolaní argumentoval nasledovne: „Okresný súd Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 rozsudkom z 24.5.2018 uznal obv. W. P. za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 36 písm. l), § 38 ods. 2 Tr. zák. ho súd odsúdil k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Košice II, sp. zn. 71/89/2014 z 15.10.2014, PPl dňa 28.3.2015 a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenému Z. W.kodu vo výške 300 eur. Okresný súd Košice I nariadil výkon trestu v konaní 4T/33/2015 dňa 4.9.2018.

Obv. W. P. bol na územie SR vydaný z M. A. dňa 4.4.2018 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len EZR) z 20.10.2016 vydaného v konaní Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014.

Dňa 24.9.2018 bol v ÚVV a ÚVTOS Košice zrealizovaný výsluch obv. W. P., kde bol poučený o tom, v čom spočíva zásada špeciality, že odsúdený môže dať súhlas na trestné stíhanie pre iné trestné veci, pre ktoré na základe EZR nebol vydaný, resp. nemusí dať súhlas k iným trestným stíhaniam.

Samosudca JUDr. Michal Polák oboznámil odsúdeného s rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.6.2018, kde bol odsúdený uznaný za vinného zo zločinu lúpeže, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. Taktiež bol oboznámený s rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 zo dňa 24.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.5.2018, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného zo zločinu krádeže, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, kde zároveň bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014, kde mu bol uložený trest

odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, pre ktorý bol aj vydaný EZR. Taktiež bol odsúdený oboznámený s trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 zo dňa 20.7.2015, ktorým bol odsúdený uznávaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Obv. W. P. uviedol, že sa nevzdáva zásady špeciality. Chce, aby v uvedených veciach bol vyžiadaný súhlas s jeho trestným stíhaním. Tresty chce vykonávať v Anglicku, nakoľko tam má rodinu. Zároveň uviedol, že v priebehu celého trestného stíhania v týchto veciach ho nikto nikdy nepoučil o zásade špeciality.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Potrebným súhlasom na trestné stíhanie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. je treba rozumieť aj rozhodnutie príslušného orgánu cudzieho štátu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu a o vydaní obvineného na trestné stíhanie, ak sa obvinený zdržiaval v cudzine. Musí ísť o vydanie na trestné stíhanie za konkrétny skutok a trestný čin. Za iný trestný čin spáchaný pred vydaním, na ktorý sa európsky zatykač rozkaz nevzťahoval, nesmie byť vydaná osoba stíhaná, odsúdená, ani jej nemôže byť obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatykač rozkaz nevzťahoval.

Zásada špeciality uvedená v § 31 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatykačom rozkaze sa v prípade vydania osoby do Slovenskej republiky neuplatní, ak nastanú skutočnosti predpokladané v ustanoveniach § 31 ods. 2 písm. a) až h) zákona o európskom zatýkacom rozkaze. Žiadna z tam uvedených podmienok v predmetnom prípade nebola naplnená.

Podľa § 31 ods. 2 písm. e) zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak bola osoba vydaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak osoba sa vzdala práva na uplatnenie zásady špeciality podľa odseku 1 v rámci konania vo vykonávajúcim štáte.

Podľa § 31 ods. 2 písm. f) zákona o európskom zatýkacom rozkaze zásada špeciality sa neuplatní, ak osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním.

Ak by sa obvinený po poučení nevzdal práva na uplatnenie zásady špeciality, prichádzala do úvahy možnosť uvedená pod písmenom g) § 31 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze. Podľa tohto ustanovenia zásada špeciality sa neuplatní, ak vykonávajúci justičný orgán udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred vydaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin.

Podľa § 31 ods. 4 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na získanie súhlasu vykonávajúceho justičného orgánu podľa odseku 2 písm. g), (v danom prípade príslušného justičného orgánu Spojeného kráľovstva), sa použije postup podľa § 32 ods. 1 zákona o európskom zatykačom rozkaze (ide o žiadosť o dodatočný súhlas).

Podľa § 32 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

Porušenie zákonného ustanovenia o neprípustnosti trestného stíhania bez potrebného súhlasu zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

V prípade obvineného W. P. nie je naplnený ani jeden z dôvodov v zmysle § 31 ods. 2 zákona o európskom zatykačom rozkaze, pre ktorý by sa zásada špeciality nemala uplatniť. Rovnako nedošlo k

dodatočnému získaniu súhlasu vydávacieho štátu na ďalšie trestné stíhanie, ani k vyhláseniu obvineného, ktorým by sa zriekol zásady špeciality.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por. dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24.5.2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo a nasledovalo bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por., a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. W. P., nar. X.X.XXXX a je teda naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

V danej veci je preto potrebné, aby si Okresný súd Košice I vyžiadal dodatočný súhlas a následne vykonal trestné konanie procesne súladným spôsobom.

Pre úplnosť poznamenávam, že som zároveň podal dovolanie aj v trestných konaniach Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/39/2015 a Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/145/2012.

Navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 zo dňa 24.5.2018 (právoplatné tým istým dňom), a konaním, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a nasledovalo bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por., a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. W. P.,

2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 zo dňa 24.5.2018 zrušil, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad,

3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Košice I prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol".

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa vyjadril prokurátor takto:

„S odôvodnením podaného dovolania sa v plnom rozsahu stotožňujeme a na toto odkazujeme s tým, že toto dopĺňame nasledovne: Odsúdený W. P. bol na územie Slovenskej republiky vydaný z M. A. dňa 4.4.2018 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len „EZR“) z 20.10.2016 vydaného v konaní Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014. Vzhľadom k tomu, že k vydaniu odsúdeného W. P. na územie Slovenskej republiky došlo až po podaní obžaloby (obžaloba sp. zn. 2Pv 281/14/8802-24 bola podaná 16.6.2015), dodatočné vyžiadanie súhlasu s trestným stíhaním v predmetnej trestnej veci prináleží súdu. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby bolo podanému dovolaniu v celom rozsahu vyhovené a vyslovené, že rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24.5.2018, právoplatným identického dňa, a konaním, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a nasledovalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech odsúdeného W. P.“.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 477 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Trestného poriadku), na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (370 ods. 3 Trestného poriadku), obsahuje náležité odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste,

ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (ods. 2).

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa §382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postup podľa § 386 a § 388 ods.1.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, prerokoval dovolanie na neverejnom zasadnutí, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, ktorý ako jediný dôvod dovolania uplatnil minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Dovolací súd tak preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým minister spravodlivosti podal dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo dovolaním napadnutému uzneseniu (§ 384 ods. 1 Trestného poriadku).

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak, z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len ZEZR) osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

Podľa § 32 ods. 1 ZEZR ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

V zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

K označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd poznamenáva, že tento je naplnený vtedy ak sa viedlo proti obvinenému trestné stíhanie hoci bolo neprípustné - § 9 Trestného poriadku. Trestné stíhanie (§ 10

ods. 15 Trestného poriadku) je úsek trestného konania od začatia trestného stíhania - § 199 Trestného poriadku až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní.

Potrebným súhlasom na trestné stíhanie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku treba rozumieť aj rozhodnutie príslušného orgánu cudzieho štátu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu o vydaní obvineného na trestné stíhanie za konkrétny skutok a trestný čin alebo na výkon trestu za konkrétny skutok (tento prípad), ak sa obvinený zdržiaval v cudzine. Za iný trestný čin spáchaný pred vydaním obvinenej osoby, na ktorý sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, nesmie byť vydaná osoba stíhaná, odsúdená, ani nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda (R 56/2013- I.)

Z pripojených spisov a predloženého spisu vyplýva nasledovné:

- Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015, bol obvinený W. P. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

- Vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 bol 20 októbra 2016 vydaný európsky zatýkací rozkaz (č. l. 95 - 103) výlučne a len za účelom vydania obv. W. P. do Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov (str. 2 - 3 EZR) uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015.

- Dňa 26. marca 2018 justičný orgán Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska - Westminster Magistrates Court povolil vydanie obv. W. P. do Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015 (č. l. 138).

- Dňa 4. apríla 2018 bol menovaný dopravený na územie Slovenskej republiky a umiestnený do ÚVV a ÚVTOS Košice na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015 (č. l. 139).

- Zo správy Národnej ústredne SIRENE (č. l. 160) vyplýva, že obv. W. P. sa v konaní pred justičným orgánom Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska nevzdal zásady špeciality.

- Vo veci Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015, ktorá je predmetom tohto dovolacieho konania, bolo vykonané hlavné pojednávanie 24. mája 2018 (č. l. 162 - 167), v rámci ktorého predseda senátu nepoučil obvineného W. P. o zásade špeciality podľa § 31 ZEZR a neopýtal sa ho či sa vzdáva zásady špeciality zrejme neuvedomujúc si, že menovaný bol zo Spojeného kráľovstva vydaný 3. apríla 2018 a dodaný do Slovenskej republiky 4. apríla 2018 na výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci (vec vedená na Okresnom súde Košice II, sp. zn. 7T/89/2014). Napriek tomu súd vo veci rozhodol 24. mája 2018 vyhlásením rozsudku sp. zn. 4T/33/2015.

Celkom jednoznačne tak došlo k porušeniu zásady špeciality podľa § 31 ods. 1 ZEZR, podľa § 31 ods. 3 per analogiam ZEZR, § 32 ods. 1 ZEZR a § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a tým k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že z priloženého spisu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 ani z priloženého spisu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 a napokon ani zo spisu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 nevyplýva, že by sa obv. W. P. vzdal zásady špeciality. Menovaný sa vzdal zásady špeciality len v konaní pred Okresným súdom Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 na hlavnom pojednávaní vykonanom 15. októbra 2018 (č. l. 119 - 124), a to len vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 1T/39/2015.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd uzatvára, že všetky argumenty dovolateľa sú vecné, relevantné, úplné a odôvodňujúce danosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku. Najvyšší súd si ich osvojil, odkazuje na ne a nakoľko sú uvedené vyššie nepovažuje za potrebné opäť formálne citovať ustanovenia ZEZR ako aj Trestného poriadku, ktoré sa týkajú predmetu dovolania.

V ďalšom bude okresný súd povinný postupovať podľa § 32 ods. 1, ods. 2 ZEZR a v prípade ak by bol udelený dodatočný súhlas dáva najvyšší súd do pozornosti okresnému súdu ustanovenie § 41 ods. 3 Trestného zákona o spoločnom treste, ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona o časovej pôsobnosti Trestného zákona a ustanovenie § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 1. augusta 2019.

+ + +

Najvyšší súd nerozhodol o vzatí obvineného do väzby z nasledovných dôvodov:

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Podľa § 31 ZEZR osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

Z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže najvyšší súd zistil, že obvinený W. P. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach.

Najvyšší súd nemohol rozhodnúť o vzatí obvineného W. P. do väzby, nakoľko tomu bráni vyššie citované striktné znenie ustanovenia § 32 ods. 1 ZEZR.

Je totižto zrejmé, že trestný čin - zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona menovaný spáchal 3. mája 2014 a teda takmer 4 roky pred jeho vydaním na územie Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného v inej trestnej veci, ku ktorému došlo 3. apríla 2018, resp. dodaním 4. apríla 2018. Výdanie sa teda nevzťahovalo na stíhanie pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Preto najvyšší súd rozhodol vo výroku tohto rozsudku pod bodom IV. tak, že obvineného W. P. do väzby nezobral.

S ohľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel dovolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.